

RAMONA PERRAMON

Ramona Perramon Vila va néixer el 1898 a Vic, batejada a la parròquia de la Pietat i confirmada en la de Sant Domènec; era la més gran de set germans. Va prestar serveis de mainadera essent ella encara una nena, fa freqüentar «l'Escola Dominical» que atienien les Dominiques de l'Anunciata, i anava amb assiduïtat a la seva església. Va ingressar com a treballadora a la fàbrica de Lluís Camprodon, en qualitat de teixidora, esforçant-se per mantenir les pràctiques de pietat, robant el temps que podia de la mitja part del treball, o amb temps d'esplai per anar a l'església de la Casa Mare de l'Anunciata; els diumenges anava a visitar malalts; era caritativa en extrem. Es va imposar grans sacrificis per poder combregar cada dia. El seu exemple va anar contagiant a les companyes. La seva mare li va prohibir continuar freqüentant l'Escola Dominical, recelosa que pogués fer-se Dominicana. El sacerdot Vice director de l'Escola—Dr. Felipe Pixot—donava fe de la seva assiduïtat en l'assistència, de manera que no hi faltava gairebé cap diumenge; es distingia per la seva pietat, senzillesa, modèstia i bon caràcter. A la seva germana Carme li molestava que anés tant al Convent i li hauria agradat més que fes vida com les altres noies de la seva edat. Un jove va arribar a demanar-li relacions de nuvis, però a la segona o tercera temptativa li va respondre que ella tenia un altre camí. Complerta la majoria d'edat va ingressar l'any 1920 en qualitat de Germana Cooperadora. Un cop professa va ser destinada a Barcelona, carrer Trafalgar, i allà hi restà tot el temps de la seva vida. Ajudava les nenes quan necessitaven alguna cosa i les acompanyava a les seves cases; tenia cura de la neteja i feia les compres oportunes. Tenia bon esperit, era molt observant dels seus compromisos religiosos, molt obediència en el compliment de tot el que se li manava, molt bondadosa amb totes les Germanes i amb les persones amb qui tractava; era la humilitat personificada. Molt pacient, de bon caràcter i bon humor, així com treballadora i molt estimada. Complia amb absoluta fidelitat els seus deures, fins i tot enmig d'una malaltia crònica que l'afectà i que pocs van conèixer. Va mostrar gran interès per la formació permanent i assimilava el que podia. La seva fisonomia espiritual es va revelar profundament en el martiri, sofert als 37 anys d'edat.

ORACIÓ

Déu, misericordiós i etern, que concedíreu a les nostres Beates GG. Ramona Fossas, Adelfa Soro, Teresa Prats, Ramona Perramon, Otilia Alonso, Reginalda Picas, i Rosa Jutglar, la gràcia de morir per Crist, i l'honor dels altars, us preguem que per la seva intercessió, se'ns concedeixi la gràcia que us demanem...Ajudeu-nos en la nostra feblesa perquè, així que com elles no van dubtar de morir per Vos, així també nosaltres ens mantinguem fermes en la confessió del vostre Nom, en la vivència de la fe i en la fidelitat a la nostra consagració a Vos que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén,

**Serventa de Déu Dominga Benito Rivas
(en el món Cristina María)
Religiosa Professa de la Congregació de
Germanes Dominiques de l'Anunciata
(1900-1977)**

Una etapa nova li va presentar l'obediència a partir del Capítol general celebrat al juliol de 1946: seria Secretària general durant molts anys (1946-1970). Això suposava, entre altres coses, mantenir una disponibilitat permanent per a la «itinerància». La Congregació tenia Comunitats en bona part d'Espanya, a França, Suïssa, Itàlia, diversos països d'Amèrica del Sud i del Centre, i es va obrir també al Continent Africà. En els múltiples desplaçaments va ser companya fidel i sol·licita de dues Prioeres generals. Discreta, intel·ligent, sacrificada, i, sobretot, amb un gran amor a les Germanes i a les Obres que portaven entre mans, per la glòria de Déu i promoció humana de tanta gent. No perdia oportunitat per donar suport i ajuda a les Superiores generals, sense oblidar les seves competències. Elles, les Superiores, ho agraïen i desitjaven que les Germanes, tan conegudes des del Noviciat per la Serventa de Déu, trobessin una manera de dialogar amb la seva antiga Mestre.

“Una vida feta de fidelitat”, pág. 4

** Sóc la **Gna. Ernestina Miguel Aliste**, assignada a la comunitat de Sama de Langreo. Des de l'any 2007 que he tingut problemes de circulació que se m'ajuntaren amb l'artrosi. Em sortien bonys a les cames que em produïen forts dolors i rampes a les nits. Durant el dia tenia dificultats per caminar, també amb molts dolors. Els metges em prohibien pujar escales, em recomanaven tenir les cames enlaire. La nit del dissabte 24 de maig de 2008, em va passar el següent: Vaig preguntar al Senyor què podia fer amb el genoll esquerre que cada dia em feia més mal. Estava espantada, doncs, amb tant de dolor, no podia baixar ni pujar escales. En aquell instant se'm posà davant la M. Benito (així li dèiem) i li vaig demanar ajuda perquè em tragués aquells dolors tan forts. Al cap de dos dies, vaig sentir millora. Aquella mateixa nit buscant una estampa d'ella vaig trobar el llibret: **UNA VIDA FETA FIDELITAT**. M. Cristina Benito Rivas, OP L'hi vaig donar les gràcies i vaig besar la seva foto fins a tres vegades... Des del dia 8 de setembre de 2017, la cama no ha tornat a fer-me mal, els bonys i rampes han desaparegut, baixo i pujo les escales sense dificultat. La recordo i li dono gràcies cada dia desitjo compartir aquesta gràcia rebuda per intercessió de la Gna. Cristina Dominga Benito Rivas, per així poder animar altres persones perquè s'encomanin a ella amb fe i constància.

“Un foc produeix un altre foc”

Senyor, Vós que vàreu fer de Sant Francesc Coll, un infatigable apòstol de l'Evangeli i del rosari i l'enriquíreu amb les virtuts i les creus de les ànimes santes concediu-nos per la seva intercessió, la gràcia que us demanem...

Feu que sapiguem imitar les seves gestes i doneu-nos fortalesa per a viure amb serenitat les alegries i proves de la nostra vida cristiana.

Amén

Dominiques de l'Anunciata

www.dominicasanunciata.org

Sant Francesc Coll

FERM EN LES DIFICULTATS

Davant els contratemps, no va retrocedir! La ventada de la Exclaustració, no va moure els seus fonaments...

Francesc Coll, tot i que es va mantenir al marge de la situació política del seu temps, era coneixedor del que s'anava forjant en la societat que l'envoltava. Fou fidel a la seva vocació fins a la fi...

Novici dominic, l'agost de 1830, a Girona. Vestí l'hàbit dominicà i li donà tanta fortalesa i seguretat que es va centrar fàcilment en les exigències de la vocació dominicana: estudi assidu de la Veritat sagrada, zel per la salvació de les ànimes, dedicació diària a l'Ofici Diví i a l'oració... Això fou en el convent, on va respirar pau, saviesa i veié créixer els seus dons d'apòstol.

L'Exclaustració forçada, a l'agost de 1835, el va col·locar al carrer del desemparament i de la incertesa... No van faltar-li els perills del camí, els de cada dia, i li aparegueren molts dubtes sobre la situació política. Durarà molt tot això? Es tornaran a obrir els convents? Seran cridats novament els frares?

El jove Francesc no perdé temps; va intentar acabar la seva carrera eclesiàstica al Seminari de Vic per compte propi, ja que el Seminari estava també tancat. Tampoc volia perdre temps respecte a la seva ordenació sacerdotal.

Solsona li va servir de marc per fer realitat el seu gran desig: Volia sobretot, ser sacerdot i sacerdot dominic!!! La seva primera missa solemne, a Sant Jordi, li va donar força i claredat sobre el seu futur: Estaria expectant davant l'obertura dels convents, però li urgia la seva ànsia evangelitzadora: "Hi havia molt per fer". Artés, Moià i una infinitat de pobles van poder gaudir de la seva sana doctrina, de la profunda pau que irradiava el seu ésser i el seu actuar. Era proper amb tothom, grans i petits, rics i pobres. Tots van descobrir el seu grau d'humanisme i de caritat que romania en el seu cor, que es feia patent davant les necessitats de pa, de comprensió o de perdó.

La seva gran capacitat de relació li facilitava l'afabilitat, la sinceritat, la prudència, l'objectivitat, la disponibilitat per al servei, sensibilitat al valor de la comunió. Són aquests uns dels trets o signes més eloqüents, i una de les vies més eficaces, per oferir lliurament el missatge evangèlic. La seva dedicació especial als sacerdots, digne de tenir en compte, constitueix un element fonamental de la seva metodologia missionera. Des dels seus anys d'estudiant un dels seus somnis apostòlics fou l'ajuda fraterna als sacerdots, fet que el convertí en el seu germà i missioner.

Les Dominiques de l'Anunciata constituïm en l'Església una Congregació religiosa de vida apostòlica, fundada pel Pare Francesc Coll, per anunciar el missatge de salvació a tothom, especialment a la infantesa i joventut a través de l'educació.

El seu desig era que les germanes escampessin la sana doctrina ensenyant per les poblacions grans i petites, i il·luminant les tenebres de la ignorància...

"Doneu les més afectuoses gràcies al Pare de les misericòrdies, que per la seva infinita bondat i clemència, s'ha dignat valdre's de vosaltres per ajudar a salvar ànimes per mitjà de l'ensenyament i la bona educació.

Compliu, germanes, beneïdes del Senyor, les vostres obligacions santes i sagrades; observeu, amb l'exactitud possible, les santes regles que se us han donat, no només per escrit, sinó també per les santes i saludables paraules i bons exemples de les vostres germanes

Procureu, en l'ensenyament i en l'educació, oferir bons exemples i fervents oracions, perquè tothom conegui, adori i estimi Jesús i Maria, tan dignes de ser estimats.

Quina felicitat és la vostra, oh estimades Germanes, ser escollides pel mateix Déu per ajudar a salvar les ànimes per mitjà de la santa i saludable doctrina que ensenyareu ben afectuosament a les nenes.

Totes les virtuts us recomano, però especialment, la caritat, la caritat, la caritat".

Agraïm la generositat de tants devots de Sant Francesc Coll, que ens fan arribar el seu donatiu per les gràcies rebudes. Els tenim presents en la nostra pregària.

** **Mª JESUS BULNES**, dóna gràcies al Pare Coll per un favor concedit.

** **Una devota de ORENSE**, demana oracions per la salut d'una néta i agraeix la intercessió del Pare Coll.

** **MARIA de USA, y J R de Vigo**, demanen als lectors que preguin per la seva salut. Confien en el Pare Coll.

** **MONTSERRAT FIGULS MACIA Y FAMILIA**, agraeixen els continus favors que reben del Pare Coll.

** **RAMON FIGOLS PONS**, agraeix favors rebuts del Pare Coll.

"Dono gràcies a Sant Francesc Coll, de qui sóc devota i a qui prego diàriament, per una gràcia rebuda i que molt necessitava. M'urgia canviar de domicili. Li vaig demanar que es resolgués favorablement i, en poc temps, no només es va solucionar poder tenir el nou domicili, sinó que, fins i tot, el lloc on em vaig traslladar reuneix les condicions que necessito per raons de salut". **Mª Luisa Aradas. Ribadesella**

** El meu nom és Fernanda Paz Gajardo Barra tinc 14 anys. El dia 26 de juliol de 2017 vaig estar hospitalitzada a causa d'una intoxicació involuntària que em va causar una insuficiència hepàtica i una pancreatitis agudes. Primer vaig estar internada en la unitat de tractament de cures intermitges i després em van derivar a la unitat de cures intensives. El fetge va deixar de fer la seva funció i se'ns va informar que era candidata a passar a la llista de trasplantaments. Gràcies a Déu i a les pregàries que les Germanes Dominiques van fer al Pare Coll i que varen ser escoltades, es va produir el miracle de la meva recuperació sense que fos necessari un trasplantament de fetge. Els metges van atribuir el restabliment a un miracle. **Xile.**

Si desitges compartir les gràcies rebudes per intercessió de Sant Francesc Coll, pots fer-ho comunicant-te amb les Germanes Dominiques de l'Anunciata en una de les adreces següents:

Casa General
C/ La Granja, 5 28003 Madrid (España)
dacgeco@dominicasanunciata.org

Provincia San Raimundo de Peñafort
C/ Elisabets, 19 08001 Barcelona (España)
provsrainundo@dominicasanunciata.org

Provincia Santo Domingo de Guzmán
Av. Alfonso XIII, 160 dpdo.
28016 Madrid (España)
provstomingo@dominicasanunciata.org

Provincia Santa Catalina de Sena
C/ González Besada, 18
33007 Oviedo (España)
provscatalina@dominicasanunciata.org

Provincia Santa Rosa de Lima
C/ Junín, 1223
1113 Buenos Aires (Argentina)
provrosas@dominicasanunciata.org

Provincia San Martín de Porres
4ª Calle Oriente, 4-4 04104 Santa Tecla
(El Salvador, C.A.)
provsmartin@dominicasanunciata.org

Vicariato San Francisco Coll
Soeurs Dominicaines de l'Anunciata
B.P. 1160 Cidex-1
Abidjan - 28 (Côte d'Ivoire-África)
vicariatsfcop@gmail.com

Delegación de la Provincia Santa Catalina
Rua Eneida, 358. Bairro N.S. da Glória
30881-520 Belo Horizonte M.G. Brasil)
delegadabrasil@dominicasanunciata.org

Provincia Sant Ramon de Penyaforat -Filipinas-
Dominican Sisters of the Anunciata
12 P Bernardo St. - Cubao Dist.
Quezon City, Filipinas
anunfilipinas@yahoo.com